

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Videant Consules!

Sibiu în Octomvre.

Anevoe credem că se va fi aflat vre un Român adevărat, cu simț bun și curat cătră naționalitatea sa, care să nu fie simțit un junghiu dureros în inima sa cetind compozițiunea statistică a d-lui Keleti referitoare la starea numerică a naționalităților din Transilvania. Dela 1870 până la 1876, așa dară în cinci ani a scădut numărul Românilor în Transilvania cu 21,475 de suflete — așa susține d. Keleti.

Oare să fi ajuns nesimțirea sau „stoicismul” nostru la acel grad, încât să trecem și preste aceasta cu usita-tul „se ia spre sciință” ori „ce să'i faci?” ori doară chiar „ce mi pasă?”

Dară chiar să fie așa; un mic moment din viața noastră merită națiunea să ii mai jertfim atâta timp, cât se recere pentru rezolvirea celei mai simple probleme aritmetice. Dacă în 5 ani numărul Românilor în Transilvania a scădut cu 20,000: cât va scădea în 50 de ani? Răspunsul e: după 50 de ani numai poate esista în Transilvania nice un suflet de Român.

Vor veni acum „stoicii” noștri și vor dice la aceasta: cum? noi Traianidii, „fii de împărați” să fi scădut și să ne topim într'un mod așa de nedemn de originea noastră? — Noi cari de 10 secolii am suportat năvălirile cele mai vehemente ale elementelor eterogene ce ne încungiuară, să perim astăzi când spiritul evului alege și grupează națiunile ca colorile curcubeului? — Nu se poate! pentru că „De n'a perit Românul când oardele barbare etc. etc. astăzi în seculul culturale și a civilizațiunei nu putem perii. Nu pot fi așadar esacte datele statistice adunate de Keleti. Asemenea devastațiune nu se mai află în istoria noastră de 1000 de ani. Anii cei mai crunți pentru noi 1848—9, cu ne mai auđitele lor vĕrsări de sânge nu au putut sugruma mai mult de 40,000 suflete române. Colera cea mai mare la 1873 abia a răpit din toată țeara 6000 de suflete, din care poate numai jumătate vor fi fost Români. Cum dară 5 ani de pace, 5 ani petrecuți în „libertate constituțională” să fi stĕns 20,000?

De sigur d. Keleti e în rĕtăcire — vor raționa „stoicii” noștri mai de parte — pentru că

1. Cifrele dĕnsului sînt adunate din date statistice oficiale-politice. La aceste însă scim, că s'a încuibat șovinismul bine binișor, încât mulți sînt, cari de ar putĕ, ar face și din pietri Maghiari; de unde urmează că cel puțin jumătate din Românii perduți de d. Keleti se află în cifra de 89,511 suflete, cu cari s'au sporit Maghiarii tot în acei 5 ani. Așa d. e. se vor fi con-scris de Maghiari locuitorii acelor comune, unde din negrigia și nepăsarea Românilor s'a octroat cea maghiară de limbă oficială a comunei, și altele asemenea.

2. Scim și s'a ventilat chiar și prin diare faptul că la scoalele publice maghiare până și în scoalele co-

munale, mai ales cele de stat, învățaceii Români se inscriu prin direcțiunile respective de Maghiari în listele scolarilor; li se maghiarisează numele; se confundă confesiunea greco-catolică cu cea romano-catolică și altele asemenea, încât și aici e de a se rectifica un ecivalent cât de considerabil.

3. Chiar dacă vom și concede că renegații și neofitii pleno titulo, — adecă cari s'au dus cu suflet cu trup cu tot în castrele maghiare — nu mai sînt ai noștri, și se pot numera cu tot cuvĕntul între Maghiari, totuși constatăm, că foarte mulți cari spre a'și putĕ validita studiul de 10—15 ani astăzi se scriu: Papp și Pappfi în loc de Pop, Lázár în loc de Lazăr, Orosz în loc de Rusu..., nu se pot numera între Maghiari, fiindcă ei, și la mulți încă și copiii lor, mai știu românește, și își fac cruce cu trei degete.

Cifra lui Keleti poate fi dară adevărată cam pe jumătate, vor dice „stoicii” noștri, pentru că și regula dice că cel ce măresce un lucru, să'l brodească astfel, încât să'l creadă și el însuși barĕm pe jumătate.

Dar vor veni și pesimistii noștri, oameni, cari nu se îmbată de apă rece, ci urmăresc cu ochii deschiși cele ce se petrec de un deceniu și mai bine în patria noastră, și cari mai au o leacă de inimă și pentru existența corpului întreg național, și vor dice: Ei bine! să fie jumătate; să fie numai a treia, patra... a deca parte adevĕr din cifrele d-lui Keleti, și totuși e un procent destul de teribil de stingere, în cinci ani la un popor de un milion și ceva! Dară chiar când ar fi toată cifra falsă, și s'ar constata numai atâta că poporul român din Transilvania scade cu procent mai mare decât alte naționalități conlocuitoare; sau doară numai că stă locului și nu se sporesce, oare nu ar însemna aceasta: perire, de nu ađi, mâne sau poi-măne? Ce mai voiți dară? De unde așteptați mântuirea voastră? Ați uitat că se buciună în lume că sîntem un popor laș și netrebnic, o gloată de proletari și paria, cari nu merită, decât să fie sugrumați ca nisce fiară selbatice?! Nu mai moimiți dară, nu vĕ mai jucați de-a naționalitatea; nu mai profanați numele cel sacru a marelui popor roman antic; nu blamați nimbul ginteii latine! Retrageți vĕ în hulele și gaurile Carpaților, de unde v'a scos Hunfalvy, Teutsch și alții; mergeți unde vĕ va grigi Dumneđeu, că altul nu vĕ mai aude gemetul vostru de moarte!

Așa vor raționa pesimiștii.

(Va urma.)

Revista politică.

Sibiu, în 24 Octomvre

Spațiul ne este de astădată foarte țărmurit, dar și evenimentele mai remarcabile sînt puține.

În legătură cu telegrama dela Paris, publicată sub „Sciri ultime” în nrul trecut, în carea era vorba de tutoratul Turciei, aducem scirea, că în comisiunea economică a dietei Ungariei, proiectul arondării Bosniei și Er-

țegovinei în teritoriul vama austro-unguresc a dat de o opozițiune înverșunată. Motivul accentuat cu deosebire de cunoscutul Ludovic Mocsáry și bar. E. Simonyi în contra acestei arondări este, că Turcia este adevărata suverană a țărilor numite și că fără de scirea și invoirea Porței nu se poate face nimica în privința aceasta. Majoritatea comisiunei însă a primit proiectul și de bună samă proiectul va fi primit și de majoritatea casei deputaților.

Convocarea delegațiunilor încă nu este hotărîtă. Ea atĕrnă dela lucrările parlamentare unguresci și austriace. Între problemele acestor corporațiuni din sesiunea cea mai de aproape va veni la desbatere și încuviințarea erogatelor pentru fortificări noue a le Tirolului de meadă și de cătră Italia.

Scirile despre o întâlnire a monarhilor Austro-Ungariei, Germaniei și Rusiei se repețesc. Întâlnirea aceasta în spe se dice că ar fi și cauza că negocierile din Viena de când cu petrecerea lui Bismarck acolo nu se vor publica. „P. Ll.” asigură că despre întâlnirea imperatului nostru cu ceilalți doi imperați în cercurile cele mai bine informate nu se știe nimica.

De mai multe ăile se dice, că România, acum după ce a rezolvat cestiunea Evreilor va fi recunoscută de puteri ca stat independent. O telegramă din Washington dela 1 Noemvre anunță în mod oficial, ambadorul american din Viena, dl. Casson a primit ordinul de a merge la București spre a recunoasce independența României și a restaura legăturile diplomatice între România și staturile unite a le Americi.

În Franția mișcările radicalilor iau dimensiuni tot mai mari pe fie-care ăi. Foile radicalilor predică pe față resturnarea burgesiei și a ordinii de față.

Proiect de lege

despre amortisarea obligațiunilor urbariale.

§. 1. Delăturând planurile de amortisare ce au esistat până acum pentru obligațiunile urbariale din Ungaria și Transilvania se stabilește planul următor de amortisare.

§. 2. Conform acestui plan de amortisare obligațiunile de desărcinare a pământului, atăt cele emitate până acum, dar nesortite până la promulgarea legei de față sau nerescumpĕrate încă prin sortire la bursă, cât și cele ce se vor emita în viitor, întru cât ele nu sînt provĕdute cu clausula, din 1867, se vor amortisa în cele 6 districte unguresci în termin de 50 ani începĕnd cu anul 1880, ear obligațiunile transilvane toate în termin de 60 ani dela 1880 înainte așa că se vor sorti la jumătate de an și se vor cumpĕra la bursă cu prețul lor nominal întreg și cu bani gata și anumit fără osebire atăt obligațiunile liber girabile cât și așa numitele obligațiuni vînculate pe nume hotărîte. (Lit. A.)

§. 3. Dispozițiunile de lege în vigoare și normele aplicate în faptă până acum cu privire la plățirea rentelor anuale

statorite pentru despăgubirea ăcimelor clerului inferior și preste tot cu privire la desărcinarea pământului rĕmân, întru cât ele nu se vor modifica prin legea presentă, și pe viitor în valoare.

§. 4. Atăt pentru acoperirea intereselor după obligațiuni cât și pentru acoperirea rentelor de ăcimi stabilite pentru clerul inferior și pentru amortisarea ce va urma după un plan în fie-care an, va servi procentul statorit în legea bugetară anuală.

§. 5. Cu esecutarea acestei legi se însărcinează ministrul de interne și ministrul de finanțe.

Contele Iuliu Szapáry,
ministru reg. ung. de finanțe.

Ultima circulară ministrului român de esterne în cestiunea Evreilor.

Prin telegramele mele dela 6/18 și 11/23 ale curentei am avut onoarea a vĕ comunica că camerele, în ședințele ținute în sus menționatele ăile au primit aproape în unanimitate proiectul de revisuire a art. 7 din constituțiune, propus de guvern și modificat de camera deputaților.

Acest rezultat îmbucurător a liniștit earăși spiritele și a fost salutată cu o mulțămire generală. Agitațiunile sînt potolite și împreună cu ele, au perit pericolele internaționale, provocate prin continuarea luptelor între guvern și opoziție. Apropierea a fost realizată pe terenul cător-va modifițiuni făcute proiectului primitiv. S'au făcut căbinetului numĕroase propuneri de compromise, dacă le-ar fi respins ar fi lipsit dela toate datoriele de circumspecțiune, și și-ar fi înstrăinat pe toți partisanii unei rezolvări pozitive și actuale a cestiunei, propuse de art. 44 din tractatul dela Berlin.

Dela începutul desbaterilor v'am ținut în curentul încurcăturilor crescĕnde, provocate de proiectul primitiv. Guvernul trebuia să dobĕndească convicțiunea, că acest proiect nu va obține majoritatea constituțională de două treimi, și că prin urmare are să cadă într'un mod fatal.

Furtunele ce s'au ridicat încă dela primele tratări, — angagiamentul formal depus pe biroul camerei și subsemnat de 56 deputați, cari declarară că vor vota contra proiectului guvernului: — în fine violența cu care au fost exprimate opiniunile, fie în conferențele private ale deputaților opoșanți fie în adunările publice arangiate de partisanii lor în diferite orașe, nu mai puteau și nu trebuiau să lase nici o indoială în această privință.

În fie-care ăi sosiau în cameră numĕroase petițiuni din toate treptele și clasele societăței, menite de a manifesta și mai clar direcțiunea opiniunei publice, și de a distruge pentru totdeauna iluziunile celor mai obstinați.

Oare nu era mai bine, în loc de a lupta contra curentului, contra simțemĕntului național, de a urma acest curent și a'l regula prin concesțiuni posibile, oportune și inspirate de o moderațiune înțeleaptă?

Dacă guvernul ar fi apucat un alt drum, ar fi fost pus în alternativa: ori de a se retrage, sau de a disolva camerele. În timpuri normale și în ori-ce altă ocașie retragerea cabinetului nu ar fi însemnat altceva decât un proces natural al mecanismului constituțional, și ar fi fost preferat

în unanimitate de câtră membrii ministeriului.

Dar aprinderea crescândă a spiritelor a silit pe cabinet de a renunța la această combinație. Un cabinet nou, eșit din rîndurile opoziției, care consista din elemente eterogene și adese ori ostile una alteia, n'ar fi putut renega îndatoririle sale anterioare, și ar fi fost silit de a aduce înaintea camerelor acel proiect, care a fost compus și semnat de partizanii lui, și pus în dezbaterile publice. Acest proiect, pe baza caracterului său radical și restrictiv, n'ar fi satisfăcut așteptările Europei și ar fi provocat obiecțiuni serioase.

Patriotismul și devotamentul lor pentru tron, a silit pe miniștrii de a continua cu gerarea afacerilor.

În ceea ce privește cealaltă cale, adică dizolvarea camerelor — ar fi fost oare acesta un expedient mai eficace mai corespunzător cerințelor situației?

Mai înainte de toate este de observat, că un nou cabinet îndată după intrarea sa în lucrare, care este foarte simplă în camerele actuale, trebuia să pască la dizolvare, — fiind și mai puțin în poziție de a obține majoritatea constituțională de două treimi. Afară de aceasta, dizolvarea, ori din ce parte ar fi venit inițiativa ei, ar fi provocat o criză foarte acută. Simptomele generale, precum și informațiunile luate, au permis, ba ne-au silit chiar, de a prevedea sdruncinările cele mai adânci, al căror semnal ar fi alegerile cele noue.

Nu este necesar a ne opri asupra consecințelor fatale, ce rescoalele ar fi produs pentru România, a căror primă jertfă ar fi fost Israelii, și a căror întindere și efect în Orient nimeni n'ar fi fost în stare ale calcula.

Prin urmarea retragere și dizolvarea erau nesce mijloace extreme, pe cât de infructuoase, pe atât de neliniscitoare și guvernul având datoria, atât față cu țara, cât și cu puterile semnate, de a le evita cu orice preț. Ce mai rămase? Înțelegerea cu opoziția. Guvernul se decise pentru negocieri, atât prin propria sa părundere, cât și în interesul unei tranșacții drepte. Aceste negocieri au fost lungi și dificile.

Ar fi de prisos a arăta diferitele faze și a ne opri la greutățile ce trebuiră să fie învinse. Este destul a observa, că guvernul a isbutit de a mănține esența proiectului său primitiv, dobândind în camera de revizuire aproape unanimitatea.

Raportul, prin care noul proiect a fost depus pe biroul camerei, a constat foarte just, că modificările curat de formă, pe care le-a acceptat guvernul, n'au atins nici decum bazele adevărate ale primului proiect.

D-voastră cunoașteți bazele proiectului de revizuire, pe care am avut onoarea a le marca cu ocazia misiunii mele pe lângă cabinetul puterilor semnate. Aceste două baze esențiale sînt:

1. Adoptarea în constituție a principiului statuat prin art. 44 al tratatului, și

2. Aplicarea imediată a acestui principiu, prin începerea realizării lui în fapt.

Aceste principale două elemente, pentru a căror renunțare guvernul n'a admis niciodată nici măcar umbră de tranșacție, au rămas intacte în proiectul votat acum. Principiul egalității religioase, civile și politice, este cuprins în capul noului art. 7. după cum l-a formulat guvernul.

Aplicarea imediată a acestui principiu, adică începutul realizării lui, nu este mai puțin determinată într'un mod expres. Aci Israelii cari au șervit sub drapel în reșoiul pentru independență, vor deveni cetățeni într'un mod colectiv și îndată. Noua lege dar, conține deja în trăsăturile fundamentale ale textului ei, una din acele categorii, la a cărei admitere guvernul și-a mărginit propunerea. Celelalte categorii, cari sînt enumerate în listele prezentate de guvern nu sînt menționate; însă compromisul a fost încheiat numai cu condiția expresă ca, Israelii, cari fac parte din aceste categorii, să fie admiși asemenea la naturalizarea individuală, adică fără stagiul și îndată după publicarea legii.

Afară de aceasta, îndată după abro-

garea vechiului articol 7, naturalizațiunile, fără excepție, vor fi votate prin simplă majoritate, și astfel necesitatea de două treimi, dela care au derivat până aci toate complicațiunile, nu va mai exista.

Opoziția a usat de toate resursele sale, de toată energia sa, pentru ca să treacă clauza, ca fie-care naturalizare să fie decretată numai cu majoritate de două treimi. Ea a depus chiar un amendament în acest sens în ședința publică, însă sforțările ei s'au sfărâmat de tăria guvernului și a majorității camerei.

În urma acestora Israelii, cari au figurat în listele guvernului, vor avea mare înlesnire de a dobândi calitatea de cetățeni. Sosirea zilnică și crescândă a cererilor de naturalizare dovedește destul de clar, că Israelii români sînt cei dintâi cari aprobă hotărîrea camerei, și acceptă în ceea ce-i privește modul de aplicare al art. 44 după cum prescrie noua lege.

Manținînd cu rigurositate amîndouă principiile cari formau sufletul proiectului guvernului, fără a mai reflecta, a putut ca concesiune a și da consimțimîntul său, la modificațiunile secundare, cari se rapoartă numai de deosebiri de formă și de redacțiune.

Dacă proiectul hotărăse un stagiul de două ani care a fost anunțat în nota verbală predată cabinetelor după călătoria mea și care în urmă a fost omis în proiectul primitiv, — a trebuit să se ia dispoziții pentru casurile de dispensă de stagiul. Enumerarea casurilor de dispensă micșorează într'un mod însemnat desavantajele stagiului și permite, îndată după promulgarea legii, de a se pune în aplicare principiul adoptat în art. 7 din constituție.

Proiectul amendat formulează, ca și cel vechiu, restricțiunea pentru străini de a dobândi proprietăți rurale însuși rezervează într'un mod precis respectarea drepturilor câștigate și convențiunile internaționale încheiate de România.

Din cele ce preced aci, vați putea convinge, că proiectul adoptat, mulțumită înțelegerii între camera de revizuire și guvern, — introduce în constituția română principiul propus de art. 44 al tratatului dela Berlin, sancționînd primirea acestui principiu prin începutul unei adevărate aplicări. Prin urmare, se află în deplină armonie cu intențiunile puterilor semnate, corespunzînd cu desăvîrșire așteptărilor lor.

Binevoii domnului meu, a da guvernului pe lângă care sînteți acreditat, declarații în acest sens, și a exprima în același timp speranța ce nutrește cabinetul din București, că acel guvern va consimți la o soluțiune ce este pe deplin în acord cu tratatul dela Berlin.

Sînt convins că guvernul... va binevoi a aprecia poziția delicată a României, care corespunzînd intențiunilor diplomației europene, a trebuit totuși să și apere interesele economice și naționale cele mai scumpe, cele mai legitime.

(Semnat) Borescu.

Discursul rostit de d. Vasile Alecsandri în ședința senatului român din 10 Octomvrie.*)

D-lor senatori, voi vorbi foarte puțin, mai cu samă în urma legii votate de Camera. Sînt singur în toate secțiunile onor. Senat, care nu primesc revizuirea art. 7; pozițiunea mea prin urmare este foarte grea, însă voi avea curajul, de a o susține

* Am fost reprodus la timpul și locul său un extras al cuvîntărei, ce senatorul Vasile Alecsandri a înut cu ocazia dezbaterilor din senatul României despre cesiunea israelită. Repetiți cereri stăruitoare din partea mai multor abonați ai noștri, de a publica întreaga cuvîntare a celui mai mare poet românesc, ne-au îndemnat a aduce discursul întreg a lui Alecsandri. Credem că și acum încă cetătorii noștri se vor încălzi de elocuența eroului de la Montpellier. Red.

pentru că sînt condus de conștiința mea.

D-lor senatori, astăzi România se prezintă nouă cu istoria sa în mână pentru ca noi să înscrîm pe paginile sale sau umilirea și pierderea neamului nostru sau demnitatea și salvarea lui.

Situație tragică pentru Patria Română! Situație gravă pentru senatorii români!

În prezența acestei situații, fără seamăn în anele istorice ale lumii, trebuie să scim a ne rădica cu inima și cugetul la înălțimea datoriei noastre, fără patimi, fără violență, dar cu spirit liniștit, cu patriotism luminat și cu nobilul curajul ce se cere de la oameni chemați a decide de soarta țării.

Să ne urcăm dar pe această tribună conduși numai de glasul conștiinței noastre, și ferii de ori-ce simțimînt de ostilitate în contra nimeni, nici chiar în contra art. 44 din tratatul de la Berlin, nici chiar în contra alianței israelite, cărora datorește România cumpăna spăimîntătoare în care ea se găsește astăzi.

Voi dice mai mult: Departe de a fi ostili, să le fim oare-cum recunoscători, căci alianța israelită, prin dorința-i nerăbdătoare și nechibșuită de a obține grabnic drepturi civile și politice pentru coreligionarii sei, cât și art. 44 din tractat care ne impune nouă, într'un mod draconic, realizarea acelei dorințe, fără a se preocupa de conveniențele noastre, ne-au deschis ochii asupra pericolului ce ne amenință și au desteptat în noi instinctul conservării naționale.

Eram adormiți pe patul nepăsărei, pat vecin cu mormîntul! Sîntem acum treziți!... Să fim dar trezi la postul ce ne-a încredințat patria noastră, și să privim cu ochi pătrunzători situația creată României de Congresul dela Berlin, pentru ca, în cunoștință de cauză și cu mîna pe cunoștință, să luăm o hotărîre firmă, justă, leală și deamnă.

Ce vedem aci pe scena acestei părți de lume, ce se numește România.

Vedem nu popor blînd, generos, ospitalier, inteligent, iubitor de progres, apt a se asimila cu națiunile cele mai civilizate, tolerant în materie de religie; un popor care în timp de mai mulți secol de restriște, de lupte crâncene a știut, prin o politică dibace și prin vitejia lui să și păstreze naționalitatea, și să și scape moșia de poftele nesățioase ale puternicilor sei vecini; un popor care, într'un număr mic de ani a operat cu liniște în sensul țării sale reforme sociale de acele, care la alte nații au pus sutimi de ani ca să se introducă prin torente de sânge; un popor care s'a afirmat în ochii lumii și prin calitățile spiritului, și prin calitățile inimii, și prin desvoltarea intelectuală și prin bărbăția sufletului; poporul român, stăpîn pe o țară frumoasă, mănoasă și menită prin poziția ei de a fi pridorul templului civilizației moderne la marginea Orientului încă barbar.

Acest popor a avut din vechime și până în zilele noastre soarta cea mai periculoasă pentru existența sa națională, fiind o colonie latină pierdută între alte mari ginte de sânge străin. Vecinic el s'a găsit față cu un nou dușman, cu o nouă amenințare!... Când cu sêlbaticile horde de la Nord, când cu torentul Asiatic ce a inundat o parte din Europa orientală, când cu nenumăratele încercări de cetro-piri ale vecinilor lui, Tătari, Unguri, Poloni, etc., când cu otrava corosivă și demoralizătoare a Fanarioților, când cu brațul apăsător al protectoratului rusesc, și câte alte calamități isvorite din întru și din afară... Și bietul vultur românesc, prins în lupte gigantice și seculare, de și a pierdut două pene scumpe din aripile lui, una peste Car-

pați și alta peste Prut, a eșit învingător a relei soarte ce la persecutat, cu inima întregă, cu capul teafăr!... În fine el a dat piept cu Turcul, care l ținea în vasalitate de 400 de ani, și-a recăștigat independența vitejește, atrăgînduși laudele Europei, și când sormanul se credea scuturat de greutatea nenorocirilor, când se credea intrat într'o viață scutită de grigi și de lupte, eată că se găsește față cu o nouă cumpănă, față cu năvălirea Israelită!... Și cei mai ingrigitor pentru el, față cu un verdict european, un verdict ce pune în pericol viitorul lui, naționalitatea lui, și chiar avutul său strămoșesc, moșia lui!

Ce este această nouă cumpănă? Ce este această nouă năvălire? Cine sînt năvălitorii, de unde vin, ce vreau? Și cine este noul Moisi care îi conduce la noul pămînt al făgăduinței, aședat astă-dată pe malurile Dunărei?

Ce sînt năvălitorii? Sînt un popor activ, inteligent, neobosit întru îndeplinirea misiunii sale; sînt adepții celui mai orb fanaticism religios, cei mai exclusiviști din toți locuitorii pămîntului, cei mai neasimilabili cu cele-alte popoare ale lumii!... Credincioși până la moarte religiei lor; șefii lor sînt Rabinii cari le dictează legi speciale pentru ei; patria lor e Talmudul! Puterea lor e nemăsurată, căci se razimă și se întemeiază pe două alte puteri: francmasoneria religioasă și aurul!

De unde vin acești năvălitori? Judecînd după numărul spăimîntător ce curge necontentit pe toate frontierele țerei, pe toate potecile munților, peste plaiuri și peste ape, ar crede cine-va că ei fug alungați de biciul persecuțiunii, căci năvălirea lor prezintă spectacolul emigrațiilor din secolii trecuți... însă nu!... Ei vin în cea mai mare parte din imperiul Austriei, unde Evreii se bucură de protecția legilor, și unde a căpătat chiar drepturi civile și politice. Ei vin și din Rusia care le-a acordat dreptul de a deveni proprietari... Fug dar de bine!... Pentru ce?... Aci e misterul care trebuie să ne puie pe gânduri.

Ce vreau ei la noi?... O poziție socială sau avantagioasă?... Nu, căci după plîngerile lor, aici este țara persecuțiunii... O patrie? Nu, căci patria lor este Talmudul; în el cred, în el viețuesc, în el mor! Și acest fanaticism meritoriu face tăria lor, căci el îi oprește de a se asimila cu celelalte popoare și de a se contopi în ele: îi mănține ca o nație străină între celelalte națiuni, ca un stat în stat. Ei caută dar aicea nu o poziție socială, nu o patrie, dar o simplă proprietate lesne de dobândit, eștină de cumpărat; o proprietate pe care să o poată trece câtră ori cine altul, când această tranșacție comercială ar conveni intereselor lor; o proprietate care prin poziția ei, se prezente avantajul de a fi ca o tarabă deschisă pe pragul ce desparte Orientul de Occident. Găsînduse înecați între milioanele de locuitori ai marilor țeri europene, ei vreau la rîndul lor să inee pe un popor mic, și prin ajutorul capitalurilor ce posed, să devină proprietari ai pămîntului acelu popor, ear din vechii stăpâni ai țării să facă nește iloți precum sînt astăzi țeranii din Galizia și din o parte a Bucovinei.

Eată cum se explică această modernă... nu dic cruciadă, termenul nefiind potrivit cu judaismul... voi dice dar: această modernă judaică,

Țara e frumoasă, imbelșugată, ea are orașe mari, drumuri de fer, șosele, instituții desvoltate, și un popor cam neprevăzător, ca toate popoarele de viața latină... Ce e mai ușor, decât a se substitui locuitorilor acestei țeri și de a face din țara întregă o proprietate israelită.

Dacă este acesta planul învățato-

rilor de astăzi, precum tot ne induce a o crede, ei probează încă odată spiritul întreprinzător al neamului israelit, și departe de a-i merita un plan el e de natură a-i atrage lauda și admirarea oamenilor practici.

Blamul s'ar cuveni nouă, Românilor, dacă prin nepăsarea noastră sau prin aplicarea unor fatale și absurde teorii umanitare am da înșine o mână de ajutor la îndeplinirea acestui plan. Blamul ar căde pe capul nostru, dacă înșelați de acele teorii înțelese pe dos sau dominați de o spaimă imaginară, sub influența unor amenințări imaginare, am uita că patria română este un deposit sacru încredințat nouă de părinții noștri pentru ca să-l transmitem întreg și nepătat la copii noștri.

Cine este noul Moisi care conduce poporul lui Israel către o nouă Palestină? Cine? O adunare de oameni eminenti, iubitori de neamul lor, puternici prin legăturile lor sociale în politică, și mai puternici încă prin agentul producător de minuni, prin aurul posedat de bancherii israeliți prinții financiei, după cum îi numesc cu măgulire unele gazete franceze. Alianța israelită!

Alianța israelită! Nume misterios dar răsunător și lugrubu ca și numele de Nichilism. Toți vorbesc cu o mirare cam îngrijată de aceste două firme răsărite de odată în ochii lumii dar nimic nu poate măsura întinderea aspirărilor acelor puteri oculte.

Alianța Israelită! Admirabilă și colosală asociație! Voința ei este voința întregului neam judaic. Poruncile ei sunt legi nediscutabile! Un gest al ei, și sute de mii de oameni își părăsesc căminul strămoșesc ca să se înregimenteze în tăcere sub drapelul negru al năvălirii; sute de mii cu cea mai deplină abnegație, se îndrumază pe calea tristă a emigrației... Inse alianța noului Moisi, le arată viitorul aurit și ei merg înainte ca valurile inundătoare a torențelor.

(Va urma)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Dintr'o correspondență foarte cu multe și interesante detalii, fiindcă correspondența nea venit numai ieri, ne vedem siliți a da cetitorilor numai un extras. Correspondența descrie adunarea generală a despărțământului III (Sibian) al Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român, ținută de astădată în Gura-riului, duminică în 21 Octombrie (2 Noembrie). După ce coresp. într'un preambul arată splendida pregătire a comunei Gura-riului de a primi adunarea în sinul său, continuă:

„După finirea serviciului dăesc s'a adunat o mulțime de popor, din comună și giur în sala cea mare a scoalei la ședință; — din comitet a fost numai domni: dir. Dr. I. Pușcariu, controlor N. P. Petrescu și membrul comit. G. Brăteanu; eară din „domnii noștri din Sibiiu” pâr. administrator prot. M. Toma, adv. Dr. Olariu și funcț. R. Balaș; afară de acestia vre-o câțiva învățători și notari; apoi din giur ca oaspeți unii domni oficiali din Orlat; mai puțin a fost reprezentată preoțimea din giur. Ședința s'a deschis la 12 oare, de dl director al despărțământului protosincelul Dr. Il. Pușcariu cu o cuvântare remarcabilă și frumoasă, un exemplar de cuvântare pentru popor; — nu dubităm, că demnul director va publica această cuvântare foarte instructivă, căci e desbrăcată de ori și ce fantasmă vană, și ținută în stil popular.

„După aceasta în sensul programului stabilit pentru ședință, s'a cetit raportul comitetului și al cassa-

riului, ambele de neobositul controlor N. P. Petrescu, căci și secretariu și cassariu, deși numai în anul acesta aleși au absentat. Raporturile s'a luat la cunoștință — eară absentarea „cu părere de rău”; din raporturi se vede, că comitetul a ținut 4 ședințe, că a dat un premiu de 25 fl. învățătorului din Tălmăcel, că încă sunt escrise 4 premii de câte un galbin; și că o sumă însemnată a predat-o celor 3 domni protopopi ai acestui despărțământ pentru cumpărarea de cărți la copiii cei mai săraci; mai departe că despărțământul dispune, conform statutelor, de o sumă preste 170 fl. — și cumcă speșele pre anul trecut au fost aproape de 60 fl. v. a.; — se alege apoi imediat o comisiune de 3 membri pentru inscrierea membrilor și încasarea tacselor în persoanele parochului I. Muntean, D. Aron și primariul I. Voic. După încasare amăsurat ordinei ține dl adm. prot. M. Toma, o disertațiune „despre modul și mijloacele institutelor și casselor de economii dela țară” și în ce chip ar pute poporul nostru să și ajute și să înainteze mai bine materialiter și spiritualiter.

„Acest discurs plin de exemple de învățătură, a cauzat multă mângăiere auditorilor, a fost o adevărată încântare pentru popor. Nu dubităm că și densus la publica discursul seu; de Ddeu să afle mulți imitatori!

„Aplause nenumărate încoronară finea interesantului discurs.

„Nu mai puțină plăcere ne cauză raportul comisiunii pentru încasarea banilor din inscrierea membrilor; — aproape la 400 fl. v. a. se încasară cu această ocaziune; o sumă, care multe adunări generale ale Asociațiunii, necum ale unui despărțământ, nu au produs-o!”

Correspondența spune mai departe, că adunarea anului viitoriu se va ține în Tilișca, descrie însuflețirea poporului în urma discursurilor și rapoartelor auzite, banchetul cel splendid dat în localitățile d-lui Iacob Arsenie și după ce regretă, că din „domnii din Sibiiu” au participat așa puținii încheie cu contribuiri ce s'au făcut cu ocaziunea aceasta, cari le reproducem earăși după correspondență:

„Comuna politică... 100 fl., Iacob I. Arseniu 100 fl., Ioan Rebea 100 fl., Dionisiu Aron 5 fl., Ioachim Muntean 5 fl., Ioan Voic 5 fl., George Popa 5 fl., Moise Toma 5 fl., Iacob Bacea 5 fl., Zah. Ihora 5 fl., Veduva Ioanna Ioan Arsenie 10 fl., Z. Ioanovicu 2 fl., P. Schuller 2 fl., I. Floca 1 fl., I. Răchită 1 fl., P. Catoiu 1 fl., I. Simu 1 fl., Magdalena Pius 2 fl., preoteasa M. Stoita 2 fl., preoteasa Maria I. Muntean 2 fl., preoteasa Amalia Aron 2 fl., C. Rebea 2 fl., P. Hanzu 1 fl., I. Hanzu 1 fl., I. Manta 1 fl., S. Becker 50 cr., I. Mihauciu 20 cr., I. Manta Arghisan 50 cr., I. Ghiță 1 fl., A. I. A. 10 cr., S. Macrea 50 cr., I. Demian 50., A. Constandin 50 cr., I. Demian 20., Avr. Censtandin 1 fl., Ioan Olariu 2 fl., I. Hanzu 50 cr., I. Nemeș 20 cr., I. L. Constandin 20 cr., A. Ghiță 40 cr., A. A. Demian 30 cr., N. Voic 20 cr., I. George 50 cr., P. J. Laloiu 50 cr., N. Niamț not. 1 fl., Oprea Petra invet. 1 fl., I. Hanzu 1 fl., G. Mihanciu 20 cr. și V. Cioran 20 cr.”

Varietăți.

* (Eară) în Sibiiu s'a arătat Marți dimineața, carea peste di și-a ținut intrarea sa, cu grosul, acoperind coperișele caselor cu neaua mărișoară. Timpul e rece ca de eară.

* (Emigrările) din Ungaria cu deosebire din comitatul Șaroșului sunt din di în di tot mai mari și dese, așa încât dacă va merge tot așa în puțin timp comitatul acesta se va golii de

tot și domnesce temerea, că populația ungurească va scăde considerabil.

* (Soartea Ciangăilor maghiari). În ziua sântului Stefan s'a sântit biserica romano-catolică din Iosefalva în Bucovina, care s'a zidit cu contribuiri benevole în partea cea mai mare din Ungaria. „Egyetértés” se folosește de această ocaziune pentru a atrage atențiunea Maghiarilor asupra fraților Ciangăi espusi pericolului de a și perde naționalitatea.

La sântirea bisericeii, dice „Egyet.”, s'au ținut predici în limba ruteană, română și ungurească. Predica ungurească a ținut-o In. Petras, preot unguresc în Cles (Moldova). În fine s'a cântat un imn unguresc. Biserica e foarte frumos întogmită, numai nu are organe. Zidirea scoalei nu s'a putut termina din lipsa de mijloace. După acest raport diarul numit își reînnoiesce ieremiadele sale vechi despre decadența comunelor romano-catolice, respective Maghiarii din Bucovina și Moldova. Aceste comune nu au mijloace pentru susținerea bisericilor și scoalelor și și perd cu încetul naționalitatea și credința. „Egyetértés” provoacă pe clerul catolic să facă pentru Ciangăi cel pucin atât cât au făcut protestanții din Ungaria pentru coreligionarii lor din România. În fine cere ca guvernul să facă pașii necesari pentru a aduce comunele catolice de cari e vorba sub episcopatele unguresci.

* (Călătoria Domnitorului). Ministru-președinte român a mai primit dela ministru de interne, M. Cogălniceanu, următoarea telegramă asupra călătoriei Domnului României:

Chiustenge, 19/31 Octombrie 1879.
După ce Alteța Sa Regală a pus peatra fundamentală la monumentul destinat a perpetua amintirea necărei Dobrogei către România, incongiurat și salutat de toată populația Tulcei, s'a imbarcat la 12 oare de dimineață pentru Cernavoda unde a sosit ieri dimineață în țori de di.

Atât la Hârșova pe lângă care am trecut la meșul nopții, cât și la Cernavoda, tot orașul a fost toată noaptea iluminat și populațiunea în picioare.

La debarcader, A. S. R. Domnul a fost întâmpinat de clerul ortodocs și de Hogii otomani, de autoritățile civile și militare, de agenții societății Imperiale-Regale de navigațiune și de onor. d. Harris, directorul general al călei ferate de unire a Dunării cu Marea neagră (Cernavoda-Chiustenge), care venise cu trenul princiar, decorat sărbătorește, spre a conduce la Constanța pe noul Domn al Dobrogei. La 8 oare dimineața, Alteța Sa Regală s'a urcat în vagonul prierar care de și de ani era pregătit pentru Sultanol inse astădată, și pentru prima oară, primii un Sveran.

Durata călătoriei a ținut două oare fiindcă atât la stațiunea Medjidiei, cât și la stația Murfatlar cortegiul a trebuit a se oprî spre a pute populațiunile a vedé și a saluta pe Sveranul lor.

Aceste populațiuni compuse de toate naționalitățile, de toate religiunile, Români, Greci, Bulgari, Germani Turci, Tătari, erau toate întrunite printr'un singur sentiment: dorința de a vedé, de a saluta, de a iubi pe bunul lor Domnitor, pe reprezentatul libertății, justiției, toleranții și civilizațiunii europene.

La Medjidie întâiul hoga al celei mai mari moschee din Dobrogea a cetit Domnitorului o rugăciune înadins compusă pentru Alteța Sa Regală, și la carea toată populațiunea musulmană, după fie care verset, răspundea prin sute de amin.

Dela Cernavoda, până la Chiustenge trenul a trecut prin mai multe sate turcesci și tătărăsi, o dată împlinite, astăzi arse și sfărâmate.

Din ruinele lor inse alergau puținii locuitori ce au mai ramas spre a zări, spre a saluta măcar în fuga căi ferate, pe Sveranul român. Ear femeile și copiii, zarind trenul, în semu de respect se aruncau la pământ.

La Medjidie Alteța Sa Regală a fost aclamat printr'un imn național intonat de scolarii români și tătari din acest oraș.

* (Un ministru de spirit.) Diarul italian „Fanfulla” publică o scrisoare, încă netipărită, a lui Cavour către Alfonso Carr, trimisă acestuia, când după 2 Decembrie 1852 scotea la Nizza diarul umoristic Guèpes, (Vespe). Eacă cuprinderea acestei scrisori:

Domnul meu, Regele, după ce a aflat despre scrisoarea ce mi-ați adresat, m'a însărcinat a ve spune, că îi va face o mare plăcere d'a primii foaia d-voastre. Dar fiind că ar fi puțin constituțional d'a enumera între abonați numai pe Regele și nu și pe ministrii responsabili, ve rog a mă primii între abonații d-voastre.

D-voastră locuiți de un timp destul de îndelungat în țara noastră, pentru ca să știți că de și numerați între cetitorii d-voastre pe Regele și pe ministrii sei, — totuși nu trebuie să ve împuneți nici o rezervă, și nici cel mai mic scrupul. Asemenea cred că trebuie să ve asigur, că voi fi totdeauna dispus a recunoasce talentul și verva d-voastre și chiar atunci când faptele ve vor procura materia pentru spirituala d-voastre critică.”

* (Perdericuroleta.) Deunădi la Poneute de Riviera lângă Genua, în casa de joc numită Monte Carlo, un aristocrat rus a perdit cu jocul de roletă 1,400,000 franci,

După vechiul obicei, proprietarul casei de joc i-a propus ca dar 20.000 franci, pentru ca se aibă cu ce să se întoarcă acasă, dar inse mândrul rus nu voi săl accepte. El se întoarse liniștit la hotel unde a doa și a fost găsit spensurat.

* (O coincidență curioasă.) O femeie din orașul Oradea mare care s'a despărțit acum șese ani de bărbatul seu, strămutându și tot-d'odată domiciliul la Pesta, a publicat deunădi prin mai multe diare acest anunț:

„O veduvă în vîrstă de 30 ani și cu o avere de 30,000 floreni, urându-se de viața ei singuratică, a hotărît de a se mărita pentru a doua oară cu un veduv de vre o 40 ani. A se adresa la casa No... din strada X Budapesta.”

Dece zile după aparițiunea primului anunț, întră în casa ei un bărbat înalt oacheș, care spre marea mirare a amendorora, nu era altul, de cât fostul ei bărbat. După ce urmă o scenă mișcătoare, ei s'au împăcat, celebrând cununia pentru a doua oară.

* Din închisoarea de aici (Zucht-haus) au fugit, luni pe la 4 oare după ameași, doi furi vestiți, anume Oscar Bässler și Ernst Strelitzki. În dată, cam la o oară după fuga lor, au perit dela un neguțătoriu o trambă de barchent și dela altul o păreche de galoși.

Șovinismul în literatură

de

Turturel Codrean.

(Înceiere.)

Figura lui Bocotan Toader și a ficei lui Iliana cea frumoasă, eroina dramei, eșiră ceva mai poleite din atelierul artistic al lui M. G. Nușe mirare! ambele persoane sunt semi-renegați și ca atari se bucură de „deosebita considerațiune” a autorului. Apoi prin figurile aceste vrea să arete autorul că chiar și primul pas spre renegare: delăturarea portului național românesc și acceptarea celui unguresc schimbă de loc opiniunea puternicilor țilei în privința

noastră. Pălăria rotundă (ungurească), cămeșă scurtă și cismele cu tureac lung, ce le acceptă Bocotan îl îmblândește pe autor și îl fac de ne prezentă pe badea Toader de un om de toate țiilele, carele după ce i se va fi răpit limba și averea prin apucături machiavelistice și intrigi jesuitice, ar mai pute rămâne în patrie.

Iliana prin rochia de boltă, cămeșă fără pușori și șurță cu tricolar unguresc, mai ales însă prin simpatia sa către Bandi se bucură de întregul favor al autorului. Câți ciucurei, sdrênțe, petece și petecuțe a avut Musa d-lui M. G. toate le-a încărcat pe Iliana. Monoloage de câte 10 coți (firesce că de călți!), cântări doioase încât și se pare că stau să plângă ângerii în ceriu, fac din Iliana o adevărată „turcă” dramatică. După spiritul dramei se pare a fi fost idealul poetului o găscuiliță de pe sate, carea din dragul pintenilor lui Bandi, să fie capabilă a comite și o mică neprecuțetare. Paradosomania autorului face însă din Iliana „care nu a mințit nice odată,” care e prea rușinoasă spre a și mărturisii amorul deodată o ființă, care uită de crucea cea creștinească-românească dela momentul maicei sale, de florile udade cu lacrimi; însă de părintele seu cel cărunt, carele își află toată fericirea sa în unica sa fiică și e capabilă, repășind dela altariu a merge pe la meșul nopții în casa unui vagabund sosit abia de câteva oare, din lume — apoi a lua lumea în cap, decumva nici după descoperirea dejosirei ei nu se va învoi tatăl seu la măritișul cu Bandi. Poate că se vor afla și atari ființe prin anumite suburbii ale orașelor mai mari, Pesta, Orade și Cluj, de unde ese conținutul cel mare de subrete, chelnerese etc. etc. nici odată însă la poporul dela țară, care nu e pătuns încă de ideea „emancipării seculului femeesc.” Cine vrea să scrie dramă populară meargă la țară în sinul poporului și studieze acolo caracterul poporului țerean.

Cea mai reușită figură în întreaga dramă e cea a lui Minga Țiganul scobaru. El e filosoful dramei, firesce filosof modern, care la moment pricepe ce e avantajos pentru el, ce i poate aduce folos și într'acolo se pleacă. Minte, înșală, denunciază, tradă ca un cavalier de industrie, și totuși se face suferibil prin lingușirile și umilința lui cea adevărat țigănească. Asupra acestei figuri se pare a fi făcut dl Moldován Gergely studiile cele mai fundamentale documentând aici nu numai talent, dară chiar desteritate de măestru. Argument că numai studiul fundamental, obiectivitatea și veritatea poate fi inspiratoriul unui dramaturg, nu însă puteri supranaturale (porumbul lui Mahomed). Deci ceea ce se vorbește despre autor în direcțiunea aceasta, de sigur se ține în regiunea fabulelor, cari pot conține numai adevăr poetic.

În modul acesta nu scriem dramă ci abuzăm de arta dramatică spre scopuri politice; aici însă se dice că „cine samănă dinți, va seceră bălauri.” Făcând studiul asupra acestei drame maghiaro-române regretăm din fundul inimii nu că se află indiviși, cari cu cinism admirabil necinstesc cuibul propriu, ci e păcătosul de șovinism, care se pare a și afla pe ți ce merge tot mai mulți zeloși fanatici. Nu merge bine așa domnilor șovinisti! Să nu uităm de proverbul despre cel ce sapă altuia groapa. Nu credem că gerându-se chiar M. G. „mai catolic decât papa” ar face prin aceasta un deosebit serviciu causei, căci ce s'ar alege de patria noastră dacă atmosfera cea saturată de immorală și inveninată de șovinism ar face dintr'un popor blând și indulgent tot atâți Toma și Vasile din drama lui Moldovean — Moldován —?

Bursa de Viena

din 28 Octomvre n. 1879.

Acțiuni de bancă	836 —
Împrumutul de stat din 1860	128 —
Împrumutul naț. 6% (argint)	70 45
Acțiuni de credit	268 50
Valuta nouă imperiață germană	57 60
London	116 —
Galbin	5 57
Napoleon d'aur (poli)	9 30

Economic.

Brașov, 31 Octomvre n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.10—8.80; Grâu sēcăreț fl. 5.40; Sēcără fl. 5.—5.10; Orz fl. 4.10—4.40; Ovės fl. 2.60—2.70; Cucuruz. fl. 4.30; Mălăiu fl. 5.10; Mazere fl. 6.—; Linte fl. 8.10; Fasole fl. 5.— Sēmănță de in fl. 9.20 Sēmănță de cânepă fl. 4.40— Cartofi fl. 1.10 pro chilo: carne de vită 44 cr. carne de porc 40 cr.; carne de oaie 28 cr.; Sēu de bovine proaspēt fl. 32; (pro 100 chilo); țopit 44 fl.

Budapesta, 25 Octomvre n. Earna grăbită, despre care amintisem mai pe urmă în foia noastră nu mai are cuget, să ne părăsească. Nu mai avem nădejde a mai căpăta țiilele calde și frumoase, cari pe timpul acesta în deobște le avem de altă dată pe aici. Se vede că ne au părăsit. Timpul în tot decursul săptămânei trecute au fost ploios, rece și tare neplăcut. Temperatura aspră creștea tot mai mult, până când pe la sfēșitul săptămânei a scădut barometrul dela 12¹/₂ succesive la 6° R. așa încât de prezent carna e completă. Rēul cel mai mare e pe lângă toate neplăcerile ernei acesteia de timpurie împregiurarea, că lucrările de câmp tomnatic deabia pe jumătate sunt isprăvite, celelalte nu; și nici nu mai poate fi vorba acum de isprăvirea lor, de oarece receala timpului e considerabilă și țiilele din ce în ce mai scurte. Firesce că prin ploile din urmă au crescut apele așa, încât se așteaptă în curēnd o navigație mai vi-oaie, care va face posibilă o importare mare de bucate cu deosebire din România, dară pre lângă toate aceste prețurile bucatelor sunt mari și bucatele, precum și toate celelalte articole puține tare la număr în piață. Așa notăm în special:

Grăul la 40,000 m. m. cu câte fl. 14—15.75; sēcara la 4000 m. m. cu fl. 9—10.15; orzul la 3000 m. m. cu fl. 7.60—8.75; ovēsul la 3000 m. m. cu fl. 6.45—7.45; cucuruzul la 15,000 m. m. cu fl. 7—8.75; făina a trecut ca mai înainte. Asemenea n'au avut trecere mare lă-nile, cari debia s'au putut vinde cu fl. 29—32 per. 56 chilogr.

Porcii au trecut și de astă dată bine. În tērg au fost 72,950 și între ei 5330 din Ungaria de jos, 1380 din România, 540 capete din Ardeal; unsoarea de porc a trecut cu fl. 50—51; slănila cu fl. 50—51; sēul cu fl. 43.44; spiritul en gros cu fl. 34—34.50; en detail cu fl. 37 per 10 mii litre %.

Peile au trecut de toate soiurile. Cu deosebire peile de bou din Bănat cu fl. 140—145.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitățiuni: în 17 Noem. imob. lui Stefan Török și soți în Gogan (trib. Ibașfalēu); în 11 Noemvre și 11 Dec. imob. lui Francisc Fagarasi în Noul românesc; în 10 Noemvre și 10 Dec. imobil. lui Toma Zaflan în Mândra (judec. cerc. Făgăraș); în 3 Ianuarie și 3 Februarie 1880 imob. lui Ladislau Bica în Arapatak; în 7 Ianuarie și 7 Febr. 1880 imob. lui Ludovic Bedő în Semeria; în 4 și 6 Dec. 1879 și 14 Ianuarie 1880 imob. soției lui Iosif Keresztes Kata Székely în Ereszteveny și Reti; în 8 Ianuarie și 8 Febr. imob. remasului după Iosif Laszlo în Ereszteveny (judec. cerc. Sângiors); în 8 Noemvre imob. soției lui George Martha, Sara Ordesch în Roades (trib. Ibașfalēu); în 27 Noemvre pretensiunile active ale masei concursuale după neguțătorul Friederic Gross în Orăstie (Leopold Nagy, notariu public reg. în Orăstie); în 5 Noemvre și 5 Dec. imob. remasului după George Șerban și soți în Ibișdorful românesc (judec. cercuală Mediaș); în 5 Dec. 1879 și 13 Ianuarie 1880 imob. lui Iosif Balo în Telegdi-Bacson (judec. cerc. Sângiors); în 4 Noemvre și 4 Dec. imob. lui Petru Treuhanser în Székelyhid (judec. cerc.); în 17 Noemv. și 17 Dec. imob. lui Ioan Hennig în Criș (jud. cerc. Șighișoara).

CONCURS.

Pentru postul de învățătoriu la școala gr. orient. din cetate în Sibiu, cu care post este împreunat și oficiul de cântăreț la biserica parochială din cetate, se deschide prin aceasta concurs cu termenul 3/15 Noemvrie a. c.

Emolumentele sânt:

1. Salariu anual de 300 v. a.
2. Accidenție stolare 30—40 fl.
3. Locuință liberă de doue încăperi în casa parochială;
4. Doi stângini de lemne;
5. Folosirea unei părți din grădina școlii.

Concursele instruite în sensul „statutului organic” sânt a se adresa până la termenul sus indicat la subscrisul președinte al comitetului parochial.

Sibiu 20 Octomvre (1 Noemvrie) 1879.

În conțelegere cu p. v. oficiu ppresbiteral.

Iacob Bologa m/p.
pres. comitetului parochial.

Nr. 170—1879.

3—3

CONCURS.

Pentru vacanta parochie de clasa a III. din Vorumloc în tractul protop. gr. or. al Mediașului se escrie prin aceasta concurs cu termenul până la 15 Novembre v. 1879.

Emolumentele sânt:

1. 11. Jugere de pământ, dintre care 2 părți sânt de arătură și o parte fēnaș de cosit.
2. Dela fie care familie (93 familii) câte una și de lucru, cu mână-carea dela preot.
3. Venitele stolare, după cum s'a fost hotărit în sinodul protop. tractual.
4. Lemne de foc douē sorți din pădurea comunală.
5. Cuartir, casă închiriată cu plată solvită dela popor până vor pute cumpăra curte parochială.

Cei ce doresc a ocupa această stațiune de paroch au a și adresa concursele instruite în sensul statutului organic și a dispozițiunilor sinodului archidiececan din 1873 la subscrisul până la termenul indicat.

Mediaș în 17 Octomvre 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Dionisiu Chendi m. p.,
adm. ppresc.

CONCURS.

Ne ivindu-se nici un concurent la parochia Frata de clasa a III în urma concursului publicat în „T. R.” Nrii 89. 90. și 91, — prin aceasta se escrie de nou concurs tot cu aceleași emolumente, cu termenul până la 10 Novembre a. c. st. v.

Agărbiciu, 21 Octomvre, 1879.
În conțelegere cu comitetul parochial.

Simeon Pop Moldovan m/p.,
protopresb.

ad Nr. 167

2—3

EDICT.

Maria născ. Aldea de religiunea greco-orientală din Roșia, comitatul Sibiului, carea mai bine de trei ani a părăsit cu necredință pre legiuitul ei bărbat Nicolae Costea, tot de acolo, fără ca să se scie ubicațiunea ei, se citează prin aceasta, ca în termin de un an și o și dela ziua mai jos însemnată, să se infățiseze înaintea subscrisului for matrimonial; căci la din contră și în absența ei se va decide procesul intentat asupra ei de către bărbatul ei.

Sibiu 1 August 1879.

Forul matrimonial gr. or. al ppresbiteratului Sibiului II.

Împrumuturi ipotecari cu anuități

acoardă institutul subsemnat proprietarilor de imobile în cetăți și sate sub condițiuni avantajoase astfel, ca prin plata la semestru a unei sume totdeauna egale, în care sânt socotite și capital și interese, într'un număr determinat de ani se stēnge întreaga datorie. Aceste împrumuturi se dau:

- a) pe 10 ani fiind a se respunde în anuități semestrale de 7 fl. 36 cr. dela 100 fl. v. a.;
- b) pe 15 ani cu anuități semestrale de 5 fl. 78 cr. dela 100 fl. v. a.;
- c) pe 20 ani cu anuități semestrale de 5 fl. 05 cr. dela 100 fl. v. a.

Sub aceleși condițiuni institutul rescumpără pretensiuni ipotecare.

Înformațiuni mai de aproape, cum și formulare de cereri se dau la cerere verbală ori în scris gratuit în biroul institutului (strada Bayer Nr. 1) cum și pe la toți agenții noștri din afară.

Sibiu, 21 Octobrie 1879.

„Albina”,
3—3 [52] institut de credit și de economie.

CĂLINDARIUL

BUNULUI ECONOM

pe anul visect 1880.

Întocmit de

D. Comșa și Eugen Brote.

Cu mai multe ilustrațiuni intercalate în teest.

Anul IV.

Cuprinsul: Țilele și serbătorile de preste an. Chronologia. Pascălia. Anotimpurile. Sistemul planetar al soarelui. Întmeciimi. Serbătorile schimbătoare și Posturile. Genealogia: Austro-Ungaria, Germania, Francia, Rusia, Italia, Britania și Irlanda, Spania, România, Svedia și Norvegia, Belgia, Olanda, Grecia, Portugalia, Monaco. Conspectul complet al tērgurilor din Ardeal: A. în rēnd alfabetic, B. în rēnd chronologic. Tērgurile în Ungaria. Tērgurile principale în România. Tērgurile principale în Bucovina. — POSTA: A. Posta de epistole, B. Posta de mesagerie. Correspondența telegrafică. Raportul între măsurile nouē și vechi. — TIMBRE. Tabele de interese. Tabela comparativă a valorilor de bani din toate țările. — SFĂTUITORIUL JURIDIC. PARTEA ECONOMICĂ: Cu puteri unite. Carul (cu patru ilustrațiuni). Din istoria calului. Cât se seamănă pe un hectar? Timpul încolțirii și vegetațiunei la diversele plānte agricole. Tabela despre mașinile agricole mai însemnate. Din care material cât vinars se estrage. Greutatea fructelor și sēmēnelor mai îndatinate. Cât timp poartă animalele agricole? Mutarea pomișorilor tineri. Pentru a apăra vrăbiile dela cireșe. Mijloc în contra omidelor pe varză. Plugul cu doue cormane (cu ilustrațiune). Ciurul (cu ilustrațiune). Foaieci noue pentru tunsul oilor (cu ilustrațiune). Grijiți pădurile! Cum să se prindă oile? (cu douē ilustrațiuni). Scutul pomilor (cu trei ilustrațiuni). Digestiunea. Gândacul de Maiu (cu șase ilustrațiuni). Sarea ca nutriment de vite. — PARTEA BELETRISTICĂ: Ioan Turbincă, poveste, Bădicean. Mai iubit . . . de I. Mincu. Stejarul și cornul, cântec din Moldova. Bogatul și seracul, cântec popular. Rugina și frământatul pânei (cu ilustrațiune). Cât e de greu un bou? (cu ilustrațiune). Respectul convenit (cu ilustrațiune). Literatura română agricolă. Tabela pentru preschimbarea prețului după măsurile vechi în nouē. Inserate.

Prețul 45 cr. v. a. sau 1 leu n.

3—5 [53]

Editura tipografiei IOS. DROTLEFF în Sibiu.